

کِتَابِ هُوشِعَ نَبِی

پیشگفتار

هُوشِعَ نَبِی بعد از عاموس نَبِی دَ
قلمرو پادشاهی شمالی اسرائیل نَبوت
مُوکد، دَ امزو زمان دَ سامره هرج-و-مرج
بُود و مردُم دَ مُشکِلاتِ کلو گرفتار بُود.
دَ شُرُوعِ امزی کِتَابِ هُوشِعَ دَ امرِ خُداوند
قد یگ خاتو دَ نامِ جوِمِرِ توی مُونه و
جوِمِرِ فاحِشه‌گری کده قد هُوشِعَ بے وَفایی
مُوکنه. ای یگ تشبیه بلده بنی اسرائیل

آسته، چُون خُداوند بَنی إِسْرَائیل ره بِحَیْثِ
 قَوْمِ خُو اِنْتِخَابِ کده قد ازوا عهد بسته
 کد، ولے بَنی إِسْرَائیل عهد ره باربار میده
 کد و قد خُداوند بے وَفایِی کده دَ پَرَسْتِشِ
 بُتْها رُوی اُورْد؛ دُرُست رَقْمی که یگ
 خاتُو قد شُوی خُو بے وَفایِی مُونه و
 فَاحِشَه گری کده دَ پِیشِ مَرْدایِ دِیگه
 مورَه. اَرے، بَنی إِسْرَائیل دَ پِیشِ خُدايُونِ
 بِيگَنه دُعا کد و مُطابِقِ راه-و-رَسْمِ
 مِلَّتْهايِ گِرْد-و-بَرِ خُو رِفْتارِ کد تا
 حاصِلاتِ کَلو دَ دِستِ بیره که مُزْدِ
 فَاحِشَه گری شی بُود. اُونَا امچنان دَ غَیْتِ
 جَنگِ دَ جايِ که تَوکُلِ خُو ره دَ خُدا کُنَه،

بَلَدِهِ كَوْمَكَ كَرِفْتُو دَ پِيشِ پادشايونِ
 مَمَلَكَتِهَا رَفْتِ. امزى خاطر خُداوندِ قَوْمِ
 إِسْرَائِيلِ رِه بَارِهَا خَاتُونِ خُو خِطَابِ مُونِه و
 خُودِ خُو رِه شُوى، و بَارِهَا از فَاحِشِه كَرى
 شى توره مُوگِه تا وَاضِحِ كَنِه كِه قَوْمِ
 إِسْرَائِيلِ چِيقَسِ بِي وَفَا بُوْدِه و خُداوندِ
 چِيقَسِ با وَفَا. اِى پِیغامِ خُداوندِ دَ وَسِیْلِه
 هُوشِيعَ بَلَدِه اِزى نَبُوْد كِه بَنِى إِسْرَائِيلِ رِه
 كَامِلًا نَابُوْد كَنِه، بَلَكِه بَلَدِه اِزى بُوْد كِه
 اُونَا توبِه كَدِه پَرَسَتِشِ بُتِهَا رِه ایلِه كَنِه و
 پَسِ سُونِ خُداوندِ بِيِيِه؛ اِى مَوْضُوعِ دَ
 فَصْلِ آخِرِ امزى كِتَابِ بَطُورِ وَاضِحِ قَابِلِ
 دِیدِ اَسْتِه.

خانندہہا باید مُتَوَجِّہ بَشہ کہ «اِفرایم»
و «اسرائیل» یگ معنی میدیہ و مقصد
شی مردُم «پادشاهی شمالی اسرائیل»
آستہ.

طبقہ-بندی موضوعها

خانوارِ هوشِعِ یگ مثالِ بلدہ بے وَفایی
اسرائیل

مجازاتِ بخاطرِ بے وَفایی (۲:۲)

هوشِعِ و خاتُونِ بے وَفا (۱:۳)

ادعاها دَ بِلِه إِسْرَائِيل و پیشوایونِ ازوا

(۱:۴)

قضاوت دَ بِلِه إِسْرَائِيل (۱:۵)

حاصِلِ إِسْرَائِيلِ گِردباد آسته (۱:۸)

جَزای إِسْرَائِيلِ (۱:۹)

مُحَبَّتِ خُدا بَلَدِه إِسْرَائِيلِ (۱:۱۱)

گُناهِ قَوْمِ (۱۲:۱۱)

قار و غَضَبِ خُدا دَ بِلِه إِسْرَائِيلِ

(۱:۱۳)

دَعْوَت دَ تَوْبَه (۱:۱۴)

۱) کلامِ خُداوند که دَ روزای

پادشاهی عُزْبَا، یوتام، آحاز و حِزْقِیا

پادشایونِ یَهُودا و دَ روزای پادشاهی

یُرْبَعَام باچہ یوآش پادشاهِ اِسْرَائیل دَ هوشِیع

باچہ بعیری نازل شد، ازی قرار آستہ:

خانوارِ هوشِیع یگِ مِثالِ بَلَدِہ

بے وَفایِی اِسْرَائیل

۲) اوّلین کلامِ خُداوند که دَ هوشِیع

نازل شد، خُداوند دَ هوشِیع گُفت: ”بورُو،

بَلَدِہ خُو یگِ خاتُونِ فاحِشہ بَگیر تا از

فاحِشَه‌گَری بَلَدِه تُو اَوْلاد پَیدا کُنِه، چِراکِه
ای سِرزَمی قَد خُداوند بے وَفایی کَدِه و
بَرَملا فاحِشَه‌گَری مُونِه. ” (۳) پَس اُو
رِفْتِه جومِر دُخترِ دِبلایِم رِه گَرفِت و اُو
شِکامتُو شُدِه بَلَدِه شی یِگ باچِه زَیید.

(۴) اوختِه خُداوند دَ هوشِ عَ گُفِت: ” اُو
رِه یِزرعیل نام کُو، چِراکِه بَعد از یِگ
زَمانِ کَم اِنْتِقامِ خُونی رِه کِه دَ یِزرعیل
رِیختَنده شُدِه از خانَوارِ یِهُو مِیگِیرِم و
پادشاهی خانَوارِ اِسرائیل رِه از بَین مُوبِرْم.
(۵) و دَ امزُو روزِ کَمونِ اِسرائیل رِه دَ دَرِه
یِزرعیل مَیدِه مُونِم. ”

⑥ جو مِر بسمِ شِکامْتُو شُد و یِگ

دُختر زَیید. اوخته خُداوند دَ هوشِغ کُفت:

”اُو ره «لو-روحامه» نام کُو، چراکه ما

دیگه دَ بِلِه خانوارِ اسرائیل رَحْم نَمُونُم که

اُونا ره بسمِ بُبُخْشُم. ⑦ لیکِن ما دَ بِلِه

خانوارِ یهُودا رَحْم مُونُم. اَرِ، اُونا دَ

وَسِیلِه گَمو، شمشیر، جنگ، اَسپو و

اَسپسوارا نِجات پَیدا نَمُونِه، بَلِکِه ما

خُداوند، خُدای ازوا، اُونا ره نِجات

مِیدِیُم.“

⑧ وختیکه جو مِر لو-روحامه ره از

شیرِ جدا کُدَد، اُو شِکامْتُو شُد و یِگ باچه

دیگه زبید. ⑨ اوخته خُداوند گُفت: ”اُو ره «لو-عمی» نام کُو، چراکه شُمو قوم مه نیستید و ما خُدای شُمو نیستم.

⑩ ولے تعدادِ بنی اسرائیل رقمِ ریگ دریا مُوشه که نه کس اندازه میتنه و نه حساب؛ و دَ امزُو جای که دَزوا گُفته شد، شُمو قوم مه نیستید، دَزوا گُفته مُوشه، بچکیچای خُدای زنده. ⑪ اوخته مردُم یهُودا و مردُمِ اسرائیل یگجای مُوشه و بلده خُو یگ رهبر تعیین مُونه و اونا از زمی باله مُوشه، چراکه روزِ یزرعیل، روزِ بزرگ مُوشه.

۲ ① برارون خُو ره «عمی» بُگید

و خوارون خُو ره «روحامه.»

مجازات بخاطرِ بے وفایی

② دعوا کنید، قد آبه خُو دعوا

کنید،

چراکه اُو خاتون مه نییه

و ما شوی شی نیستم.

دعوا کنید تا اُو فاحشه‌گری خُو ره

از روی خُو دُور کنه

و زِناكارى خُو ره از قَدِ
پستونای خُو؛

اگه نَه ما کالای شی ره بُر کده ③
اُو ره لُچ مُونم

و اُو ره رقمِ روزی که
تَوَلد شُدد جور
مُوکنم.

ما اُو ره رقمِ بیابو جور کده

دَ زمینِ خُشکِ تَبَدیل
مُونم

و از تُشَنَگی مُو کُشُم.

④ ما دَ بِلِه بچکِیچای ازو ام رَحِم
نَمُونُم،

چراکه اونا بچکِیچای
فاحِشَه گری آسْتَه.

⑤ چُون اِبَه ازوا فاحِشَه گری کد؛

خاتُونی که اونا دَ کَوْرَه

شی بُود، رِفْتارِ

بِے شَرْمانَه کد.

چُون اُو قَدْ خُو دَ کُفْت: 'ما از

پُشتِ عاشُقایِ خُو مورُم؛

اونا نان مَره، آو مَره،

پاشم مَره، کتان مَره،

روغون مَره و وُچی کدنی

مَره دَز مه میدیه.

⑥ امزی خاطر ما راهِ ازو ره قد

خارها بند مُونم

و دَ گِردِ ازو دیوال آباد

مُونم تا راهِ خُو ره پیدا

نتنه.

⑦ اُو از دُمبالِ عاشُقای خُو مُودَوِه،

لیکن اونا ره گیر نَمونه؛

اُو اونا ره مُوپاله،

لیکن اونا ره پیدا نَمیتنه.

اوخته قد خُو مُوگیه: 'ما باله

شده پس دَ پیشِ شوی اولنِه

خُو مورم،

چون اُو غیت از آلی کده

بلده مه خُوبتر بُود.'

⑧ اُو نَمِيدَنِست که ما بُوَدُم

که دَزُو غَلَّه و شراب و

روغونِ زَبِتُونِ دَدُم؛

و نُقره و طِلّای ره که ما بَلَدِه شی

پَریمو کَدُم،

اونا بَلَدِه بُتِ بَعْلِ اِسْتِفاده

شُد.

⑨ امزی خاطر ما غَلَّه خُو ره دَ وخت

شی

و شرابِ خُو ره دَ فصل

شی پس میگیرم

و پاشم و کتان خور ره که لچی ازو
ره پوشنده،

ازو دور مونم.

آلی ما شرمگاه ازو ره ⑩

د پیش نظر عاشقای شی
بے پرده مونم

و هیچ کس او ره از دست
مه خلاص کده
نمیتنه.

①① ما تمامِ خوشی‌های شی ره بند
مُونُم:

عیدها، ماه‌های نو،
روزای آرام

و تمامِ جشن‌های تعیین
شده شی ره.

①② ما تاک‌های انگور و درختای
انجیر شی ره تباه مُونُم،

که او دَ باره ازوا گفتد:

'اینمیا مُزد مه آسته'

که عاشق‌ای مه دز مه
دده.

ما اونا ره جنگل جور مُونم

و جانورای وحشی اونا ره
مُوخوره.

ما او ره بخاطرِ روزای که بَلدِه (۱۳)
بُت‌های بَعْلِ تَعیینِ کُد، جَزَا
میدیم،

بخاطرِ روزای که او بَلدِه
ازوا بُوخورِ خوشبُوی

تقدیم کد

و خود ره قد گوشواره‌ها و دیگه
گوش-و-گانه خو آرایش کده

از پشتِ عاشق‌ای خو رفت

و مَره پُرمُشت کد.

ای ره خُداوند مُوگیه.

①۳ ”باوجودِ پگِ کارای شی، اینه،

ما او ره مَلَم مُونم

و او ره دَ بیابو میرم

و قد ازو تورای دلشین
مُوگیم.

۱۵) چُون دَ اُونجی ما تاک‌های انگور
شی ره دَزُو میدیم

و درّه عَخور ره درگه اُمید
جور مُونم.

دَ اُونجی اُو رِقْمِ روزای جوانی خُو

و رِقْمِ روزی که از

سرزمینِ مِصر بُرو

اَمَد، از آید مُوشه.

①۶ خُداوند مُوگِیه:

”دَ امزُو روز تُو دَز مه مُوگی،
’شُوی مه،‘

و مَره دِیگه ’بَعَل مه،‘
کُوی نَمُونی.

①۷ چُون ما نام‌های بُت‌های بَعَل ره از
دان تُو دُور مُونُم

و نام‌های ازوا دِیگه گِرِفته
نَمُوشه.

①۸ دَ امزُو روز ما قد بَنی اِسرائیل و

جانورای بیابو، مُرغکوی هَوا و
خزنده های زمی

یگ عهد بسته مُونم

و گمو، شمشیر و جنگ ره

از سرزمینِ ازوا گم مُونم

و باعثِ مُوشم که اونا دَ

صُلح-و-اَمْنِیتِ خاو

بوره.

①۹ ما تُوره تا اَبَد دَ نام خُو مُونم؛

ما تُورَه قد عدالت و
انصاف

و قد مُحَبَّت و رَحْمَت دَ
نام خُو مُونُم.

②۰ ما تُورَه دَ وفاداری دَ نام خُو
مُونُم

و تُو اِقْرار مُونی که ما
خُداوند اَسْتُم.

②۱ خُداوند مُوگیه:

”دَ امزُو روز ما جواب

مِیدِیْمُ،

مَا دَ دِرْخَاسْتِ اَسْمُونَا جَوَاب

مِیدِیْمُ

وَ اُونَا دَ دِرْخَاسْتِ زَمِی

جَوَابِ مِیدِیَه؛

وَ زَمِی دَ نَتِیْجَه غَلَّه وَ شَرَابِ وَ ②②

رَوغو مِیدِیَه

وَ اُونَا مُوْگِیَه، 'خُدَا کِشْت

مُونه.'

مَا اِسْرَائِیْلِ رَه بَلَدِه خُود خُود ②③

زمی کِشت مُونُم؛

ما دَ بِلِه «لو-روحامه» رَحِم

مُونُم

و دَ «لو-عمی» مُوگیِم، 'تُو قَوْم مه
اَسْتی؛'

و اُونَا مُوگیِه، 'تُو خُدای مو
اَسْتی. "'

هوشِیع و خاتُونِ بے وَا

۳ ① خُداوند دَز مه گُفت: "بسم

بورُو و خاتُونی ره که معشوقه عاشق خُو
و زناکار آسته دوست بدن، امو رقم که
خداوند بنی اسرائیل ره دوست میدنه،
باوجود که اونا سون خدایون دیگه روی
کده و کیک‌های کشمشی ره که نذر
بُتها آسته خوش دره.

② پس او ره د پوزده مِثقال نُقره،

یگ و نیم بارِ خر جو خریدم ③ و دزو

گفتم: ”تو باید بلده روزای گلو قد ازمه

بُمنی؛ تو باید فاحشه‌گری نکنی و قد مرد

خاو نشنی و ما ام قد ازتو خاو نموشم.“

④ چون ای نمایانگر ازی آسته که بنی

إِسْرَائِيلَ بَلَدِهِ رَوْزَايَ كَلُو بَدُونِ پَادشَاهِ،
بَدُونِ رَهْبِرِ، بَدُونِ قُرْبَانِي، بَدُونِ سَتُونِ
پَرَسْتِشِي وَ بَدُونِ اِيْفُودِ وَ بَدُونِ بُتْهَائِي

مُومَنَه كَه دَ خَانَه پَرَسْتِشِ مُوشَه. ⑤ بعد

اَز وَ بَنِي إِسْرَائِيلِ پَس مِيِيَه وَ خُدَاوَنَدِ،
خُدَايِ خُو رَه طَلَبِ مُونَه وَ آرزوِي پَادشَاهِي
دَاوُودِ رَه مُونَه؛ آرِه، رَوْزَايِ مِيِيَه كَه اُونَا
تَرَس-وَ-اِحْتِرَامِ خُدَاوَنَدِ رَه دَ دِلْهَائِي خُو
جَايِ مِيِيَه وَ اَز نِيكِي شِي بَرخُورْدَارِ
مُوشَه.

إِدْعَاهَا دَ بَلَه إِسْرَائِيلِ وَ پِيشْوَايُونِ

ازوا

۲۴ ① آی بنی اسرائیل کلام

خداوند ره بَشَنَوید، چُون خُداوند دَ خِلافِ
باشنده‌های امزی سرزمی ادعا کده
مُوگیه:

”دَ سرزمین شُمونَه راستی و
وفاداری و جُود دَره

و نه ام شِناختِ خُدا.

② مردُم قَسَم مُوخوره و دَ قَسَم خُو
وفا نَمونه؛

قتل، دُزی و زِناکاری دَ

أَوْجُ خُو رَسِيدَه

و خُونِرِيزِي از پُشتِ

خُونِرِيزِي رُخ مِيدِيَه.

امزی خاطر سرزمین شُمو ماتَم

③

مُونَه

و پِگِ کَسای که دَز شی

زِنْدَگِی مُونَه

قَد جَانَوْرَای بِيَابُو و مُرْغَکُوی هَوَا

و حَتّٰی مَاهِيَايِ دَرِيَا دَ حَالِ

از بَيْنِ رِفْتَوِيَه.

با وجودِ ازی، هیچ کس نباید قد
یگدیگه خُو دعوا کُنه

و یا دیگه نفر ره ملامت
کُنه،

چراکه دعوای مه قد شُمو
آسته، آی پیشوایو!

شُمو دَ غیتِ روز میلخشید

و نبی ام قد شُمو دَ وختِ
شاو میلخشه

و ما آبه شُمو، اسرائیل ره

نابُود مُونُم.

⑥ قوم مه از خاطرِ ناشنختون مه
نابُود شُدِه؛

ازی که شُمُو شِنختو ره رَد کدِید

ما ام شُمُو ره از پیشوا
بُودون خُو رَد مُونُم.

و ازی که شُمُو شریعتِ خُدای خُو
ره پُرُمُشت کدِید،

ما ام بچکِیچای شُمُو ره
پُرُمُشت مُونُم.

⑦ هر چِيقَس كه اونا كَلو شُد،

اُموقَس كَلو اونا دَ ضِد مه
گُناه كد؛

پس ما شِكوه-و-بُزرگی
ازوا ره دَ شَرَم-و-
رَسوایی تَبَدیل مُونم.

⑧ اونا قُربانی گُناه قَوم مَره خوراک
خُو جور مُونه

و جانهای ازوا دَ طَماع
گُناه قَوم مه آسته.

⑨ امزی خاطر چیزی که سر قوم

مییه، سر پیشوایو ام مییه:

ما اونا ره بخاطرِ راه‌ها-و-

رفتارهای ازوا جزا

میدیم

و اونا ره د سزای اعمالِ

ازوا میرسنم.

⑩ اونا مُوخوره، مگم سیر نموشه؛

اونا فاحشه‌گری مونه،

مگم تعدادِ ازوا کلو

نَمُوشَه .

چراکه اونا خُداوند ره ایله
کده

تا خودون ره وَقْفِ ①①
فاحِشَه گری کُنه .

شرابِ کُهنه و نَو عقل ره
از بَین مُوبره .

قَوْم مه قد یگ ٹوٹَه چِیو مشورَه ①②
مُونه

و تِیاقِ پالگری ازوا بَلدِه

ازوا هِدایت مِیدیه.

چراکه روحِ فاحِشه‌گری اونا ره
گُمراه کده

و اونا فاحِشه‌گری کده از
خُدای خُو رُوی گردو
شُدِه.

اونا دَ قِیلی‌های کوه‌ها قُربانی ۱۳
مُونه

و دَ بِلِه تِپه‌ها، دَ تِی
دِرختِ بَلُوط،

دِرختِ بید و دِرختِ پاشه‌خانه
بُخورِ خوشبوی مُوسوزنه،

چراکه اونا سایه خُوب
دَره.

امزی خاطر دُخترِون شُمو
فاحِشه‌گری مُونه

و بیری‌گون شُمو مُرتکِبِ
زِنا مُوشه.

ما دُخترِون شُمو ره وختیکه ۱۳
فاحِشه‌گری مُونه

و بیری‌گون شُمو ره

غَیْتِیکَه زِناکاری مُونه

جَزَا نَمِیدِیم،

چراکه مَرِدا خودون شی قد

فاحِشه‌ها شِشت-و-بَرخاست

مُونه

و قد فاحِشه‌های بُتخانه

قُربانی مُوکنه.

دَ امزی رقم قومی که فهم

نَدِره تباه مُوشه.

۱۵) آى اسرئيل، اگرچه تُو

فاحشه گرى مُونى،

نيل كه يهُودا گُناهكار

شُنه.

دَ عبادتگاهِ جِذجال نَرويد،

دَ بَيت-اَوِن بُر نَشُنيِد

و قَسم خورده نَگيد،

'قَسم دَ خُداى زنده.'

۱۶) رَقمِيكه جونه گاو سرکش آسته،

إِسْرَائِيلَ امُّ رُقْمِ
سِرْكَشِ أَسْتَه.

پس آیا خداوند میتنه

أُونَا رِه رُقْمِ بَارِهَا دَ
عَلْفَجَرَّهَائِ كُتْه
بِجَرْنَه؟

إِفْرَائِمِ قَدْ بُتْهَا يِجْجَائِ شُدْه؛ ①۷

أُورِه تَنْهَا بِيْلِيد.

وَخْتِيْكَه شَرَابْخُورِيْ اَزْوَا خَلَاصِ ①۸
شُدْ،

أونا زناکاری ره شروع
مونه؛

حُکمرانای ازوا راهای
شرم آور ره کلو خوش
دره.

١٩) باد اونا ره د بالهای خو پیچنده
مُوبره

و اونا از قربانیهای خو
شرمنده مُوشه.

قَضاوت د بِلِه اِسرائیل

۵ ① آی پیشوایو، ای ره

بشنوید!

آی خانوارِ اسرائیل، توجّه

کنید!

آی خانوارِ پادشاه، گوش کنید!

چُون قِضاوتِ دَ بِلِه شُمو

آمدنی آسته؛

چراکه شُمو دَ مِصفه رقمِ یگِ دام

بُودید

و دَ بِلِه کوهِ تابورِ رقمِ

یگِ جالِ اوارِ شُدِه.

② یاغیا دَ کُشتارِ غَرَقِ اَسْتِه؛

ما پگِ ازوا ره اِصلاح
مُونُم.

③ ما اِفرایمِ ره مِیْنَخْشُم،

اَرِه، اِسرائیلِ از نظرِ مه
تاشه نییه؛

چراکه فِعلاً اَیِ اِفرایم، تُو مُرْتَكِبِ
فاحِشَه گری شُدِه،

آرے، اسرائیل نَجِس
شُدہ۔

④ اعمالِ ازوا اونا رہ نمیلہ کہ پس
سُون خُدای خُو بییہ،

چُون روحِ فاحِشہ گری دَ
وَجُودِ ازوا آستہ

و اونا خُداوند رہ
نَمینَخشہ۔

⑤ غُرُورِ اسرائیل دَ خِلَافِ ازُو
شاہدی میدیہ؛

إِسْرَائِيلَ، يَعْنِي إِفْرَائِيمَ
بِخَاطِرِ كُنَاهِ خُو
مِيَدَخْشَه

وَيَهُودَا ام قَدْ اَزْوَا قَتِي
مِيَدَخْشَه.

⑥ اُونَا رَمَهَا وَ كَلَهَاي خُو رَه
مُوبَرَه

تَا رِضَايَتِ خُداوند رَه
بِطَلَبَه،

لِيَكِن حَاصِلِ كَدَه نَمِيْتَنَه؛

چُون اُو خود ره ازوا دُور
گِرِفْتَه.

اُونا قد خُداوند خاینانه رفتار
کده،

چُون اولادای حرامزاده دَ
دُنیا اُورده.

پس آلی جشنِ ماهِ نوِ ازوا

اُونا ره قد زمینای ازوا
قتی قُورت مُونه.

شیپُور ره دَ جِبعه دَ صَدا بیرید

و شیپورِ زنگِ خطرِ ره دَ
رامه.

دَ بیت-آونِ چیغ-و-شورِ کنید؛

پُشتِ خُو ره توخِ کُو، آی
بِنیامین!

⑨ اِفرایم دَ روزِ جزا یگِ بیرنه
مُوشه.

ما دَ مینکلِ طایفه‌های
اِسرائیل

چیزی ره اِعلانِ مُونم که

حتماً واقع مُوشه.

⑩ رهبرای یهُودا رقمِ کسای شُده

که سنگ-ایشته پُلوان‌های

زمی ره تغیرِ میدیه.

پس ما غَضَبِ خُوره دَبله ازوا

رقمِ آو میریزنُم.

⑪ اِفرایم مَورِدِ ظُلْم-و-سِتَمِ قرار

میگیره،

آرے، دَ وختِ قِضاوت

جَوَّوْ مُوشَه،

چراکه اُو تَصْمِیمِ گِرِفَتِ

که از پُشتِ بُتِها

بوره.

۱۲) امزی خاطر ما بَلَدِه اِفرایمِ رِقْمِ

کوبه اَسْتُم

و بَلَدِه خانوارِ یَهُودا رِقْمِ

پوسیدگی.

۱۳) امی که اِفرایمِ ناجوری خُو ره دید

و یَهُودا زَخْمِ خُو ره،

إِفْرَائِمُ دَ آشُورِ رَفْتُ

و بَلَدِهِ طَلَبِ كَوْمَكِ دَ

پیشِ پادشاهِ بزرگِ

شیِ نفرِ ریبیِ کدِ.

لِیْکِنْ أَوْ شُمُورِهِ شِفَا دَدِهِ نَمِیْتَنَه

و زَخْمِ شُمُورِهِ عِلاجِ

نَمِیْتَنَه.

چراکه ما بَلَدِهِ إِفْرَائِمِ رَقْمِ شِیرِ ۱۳۶

أَسْتُمْ

و بَلَدِهِ خَانُوارِ یَهُودِ رَقْمِ

شیرِ غُران.

ما خود مه اونا ره پاره مُونم و دَ
راهِ خُو مورم؛

ما اونا ره گِرِفته موبرم و
هیچ کس اونا ره
خلاص نَمیتنه.

ما ریی شُده پس دَ جای خُو مورم (۱۵)

تا غَیْتیکه اونا گُناهِ خُو ره
اقرار کُنه و رُوی ازمه ره
طلب کُنه.

أونا دَ وختِ تنگی-و-مُصِیبت
از تَی دِل از مه کومک
طلب مُونه،

① ۶ و مُوگیه: 'بِیید که پس
سُون خُداوند بوری،

چُون أُو پاره کده و أُو مو
ره شفا میدیه؛

أُو ضَرِبَه زَدَه و أُو شِکِستَه
بَنَدی مُونه.

② بعد از دُو روز أُو مو ره زِندگی

تازه میدیه

و دَ رُوْزِ سِوْمِ مَوْرَه

اَرْخَلْجِی مُوکْنَه

تا مَوْدَ حُضُوْرِ اَزُو زِنْدَگِی

کُنِی.

پس بیید که خداوند ره بنخشی

③

و قد کوششِ سخت دَ

شِنَاخْتِ اَزُو اِدَامَه

بِدِی.

آمدونِ اَزُو بَلْدَه کومکِ مَوْرَقِمِ

واز شُدونِ روز حَتْمی آسته؛

أو رقمِ بارشِ اوّل و بارشِ
آخر

که زمی ره سیراؤ مونه د
بَله مو مییه.

آی اِفرایم، ما قد ازتو چیزکار ۴
کنم؟

آی یهودا، ما قد ازتو
چیزکار کنم؟

چون مُحَبَّت-و-وفاداری شُمو رقمِ

آورهای صُبح آسته

و رقمِ شبنمی که دِستی از
بینِ موره.

⑤ امزی خاطر ما اونا ره دَ وسیله
انبیای خُو از تِکه-و-پرچه شُدون
ازوا باخبر کُدم

و دَ وسیله تورای دان خُو
کُشتونِ ازوا ره اِعلان
کُدم؛

و قضاوت مه مثلِ نُور

روشو بُوده.

⑥ چُون ما مُحَبَّت-و-وفاداری
میخایم، نَه قُربانی؛

و خُدا شِناسی ره از

قُربانی‌های سوختنی

کده کَلوتر خوش دَرُم.

⑦ لیکن اونا عهد ره میده کد، امو

رقم که اونا عهد ره دَ شارِ آدم

میده کد

و دَ اُونجی قد ازمه

خاینانه رفتار کد.

⑧ جلعاد شارِ گُناهکارا آسته،

شارِ خُونریزا.

⑨ امُو رقم که راهزنا دَ کمینِ مردُم
میشینه،

امُو رقم پیشوایو ام راهزن
آسته؛

اونا دَ راهِ شِکیم کُشتار مونه

و مُرتکبِ جنایت‌های

تکانه‌دهنده موشه.

⑩ ما دَ خانوارِ اسرائیل یگ چیزِ
وَحشتناک ره دیدیم؛

فاحشه‌گری اِفرایم دَ
اُونجی آسته؛ آرے،
اسرائیل نَجس شُدِه.

⑪ آی یهودا، بَلدِه ازتو ام وختِ
قضاوت تعیین شُدِه.

① ۷ هر وختیکه ما میخایم
خوشبختی‌های قوم خور ره پس

بیرم،

هر وختیکه ما میخایم
اسرائیل ره شفا بدیم،

گناه‌های افرایم

و اعمال شیریرانه سامره
دیگه ام برملا موشه؛

چراکه اونا فریبکاری مونه،

دزای شی د خانه‌ها در

مییه

و راهزنای شی غارت
مُوکنه.

② و اونا د دِل‌های خُو فِکِر نَمونه

که ما پِگِ شرارت‌های
ازوا ره دِیاد خُو
میگیرم.

آلی اعمالِ ازوا اونا ره گردگیره
کده

و اونا دِ پیشِ نظر مه
آسته.

اونا پادشاه ره دَ وسيله شرارت

③

خُو

و رهبراه ره دَ وسيله

دروغهای خُو خوش

مونه.

اونا پگ شی زناکارا آسته؛

④

اونا رقم تنور داغ آسته

که نانباي از شرختون خمير تا

رسيدون شی

ضرورت ندره که آتش ره

شورِ بَدِیَه .

⑤ دَ رُوزِ جِشَنِ پادشاهِ ازوا

کُتَه کَلونا از گرمی شراب

ناجور مُوشه؛

و پادشاه ام دِست خُوره

دِراز کده قد امزُوه

رِیشخندگرا یگ جای

مُوشه .

⑥ دِلهای رِیشخندگرا رِقْمِ تَنُورِ آلّی

اَسْتَه

و دَ شِڪارِ خُو نَزْدِيك

مُوشه.

تمامِ شاو قار-و-غَضَبِ ازوا آرام

آرام مُوسوزه

و دَ غَيْتِ صُبْحِ رَقْمِ اَلْنِكِه

اَتَشِ دَرِ مِيگِيْرِه.

پگِ كُتِه كَلونا رَقْمِ تَنْوَرِ داغِ اَسْتِه ⑦

و اُونَا رَهْبِرَايِ خُو رِه

قُوْرْتِ مُوْنِه.

تمامِ پادشايونِ ازوا سِرِنگونِ شُدِه

و هیچ کُدمِ ازوا از مه
کومک طلب نمونه.

⑧ افرایم خود ره قد قوم‌های دیگه
گٹ مونه؛

افرایم نانِ رُوی تاوه آسته
که چپه رُوی نشده.

⑨ بیگنه‌گو قُوتِ ازو ره مُخوره،

لیکن او نمیدنه.

سفیدی دَ مویای سرِ ازو تیت
شده،

لیکن اُو نمیدنه.

⑩ غرورِ اسرائیل دِ خِلافِ ازُو
شاهدی میدیه؛

ولے اُو پس سُون خُداوند،
خُدايِ خُو نَمییه

و باوجودِ پگِ امزی چیزا
اُونا طلبگارِ ازُو
نَمُوشه.

⑪ اِفرایمِ رقمِ یگِ کوتر

نادو و بے عقل شُده؛

مِصر ره بَلدِه کومک کُوی مُونه

و دَ پِیشِ آشور کومک

گِرِفَتو مورِه.

دَ حالیکه اونا مورِه ما تور خورِه (۱۲)

دَ بَلِه ازوا میندَزُم

و اونا ره رقمِ مُرغکوی

هَوا تاه مُونُم

و اونا ره مُطابقِ خبری که

دَ جماعتِ ازوا

رَسیدِه، اِصلاحِ مُونُم.

وای دَ حَالِ ازوا، چُون اُونَا از مه (۱۳)
رُوی گردو شُدِه!

نابُودی نصیبِ ازوا شُنِه،
چُون اُونَا دَ ضِدِ مه
شورِش کده!

ما میخائِم اُونَا ره نِجاتِ بَدِئِم،

ولِ اُونَا دَ ضِدِ مه دروغ
گُفته موره.

اُونَا از دِلِ خُو دَ پِیشِ مه فریاد (۱۴)
نَمُونِه،

بَلَكِه دَ بَلِه جَاگَه‌هَای خُو

ناله مُونه؛

اونا بَلِدِه غَلَّه و شراب خودون ره

زخمی کده از خُدایونِ بیگنه

کومک طلب مُونه،

ولے از مه رُوی میگردنه.

ای ما بُودُم که بازوهای ازوا ره

۱۵

تعلیم دَدُم و تقویّت کَدُم،

ولے اونا دَ ضِد مه نقشه

شریرانه کشید.

۱۶) اُونَا بَلَدِه كَوْمَك هِر سُو رُوِي

مُونَه، مِگَم نَه سُون خُدَاي مُتَعَال؛

اُونَا رَقَمِ يِگِ كَمُونِ نَاقِصِ

شُدِه.

رِهْبِرَايِ اَزْوَا بَخَاطِرِ زِيُونِ بَدِ خُو

دَ وَسِيْلَه شَمَشِيْرِ كُشْتَه شُدِه

مَوْفْتَه.

اَمْزِي خَاطِرِ اُونَا دَ سِرْزَمِيْنِ

مِصْرِ رِيْشَخَنْدِ مُوْشَه.

حاصِلِ إِسْرَائِيلِ گِردباد آسته

① ۸ شیپور ره دَ دان خُو

بیلید!

دُشمو رقمِ بُرگُجِ اَلّی دَ بَلِه

خانِه خُداوند مییه،

چراکه اونا عهد مَره میده کده

و از شریعت مه سرپیچی

کده.

② ۲ اسرائیل دَ پیش مه فریاد کده

مُوگیه،

’آی خُدای مو، مو تُو ره
مِیَنخشی!’

لیکن اسرائیل نیکی ره ایله کده؛ ③

پس دُشمو او ره دُمبال
مُونه.

اونا پادشایو ره تعیین کد، لیکن ④
بِدُونِ تاییدِ ازمه؛

اونا رهبرا ره مقرر کد،
لیکن بَدُونِ موافقتِ
ازمه.

أُونا قد نُقره و طِلّای خُو بلده خُو
بُتها جور کد

تا باعثِ نابودی ازوا
شُنه.

⑤ ای سامره، بُتِ گوسله تُو رد
شُدّه.

آتِشِ غَضَبِ مه دَ خِلافِ
باشنده‌های تُو در
گرفته.

تا کی اُونا نَمیتنه از گُناه

پاک شُنه؟

⑥ اُمُو بُتِ كَارِ إِسْرَائِيلِ أَسْتَه،

يِگِ صَنَعْتِگَرِ أَوْ رَه جُورِ
كَدَه؛

أَوْ خُدا نِيِيَه.

پسِ گُوسَلِه سَامِرِه

تِكِه-و-پِرچِه مُوشِه.

⑦ چُونِ أُونَا بَادِ كِشْتِ مُونِه

و گِردبادِ دِرَو مُوَكُنَه.

نِیچَه های غَلَّه خوشه نَدَرَه

و اونا آرد نَمِیدیه.

اگه بِدیه ام،

بیگنه گو اُره قُورت

مُونه.

اسرائیل قُورت شُدِه؛

و آلی اونا دَ مینکلِ مِلَّت

ها

رقمِ ظرفای بے آرزش
آستہ.

چراکہ اونا د آشور رفتہ ⑨

رقمِ خَرِ وَحْشِی کہ تنہا و
سرگردو بَشہ؛

آرے، افرایم عاشقا رہ کِرا
کدہ.

اگرچہ اونا عاشقا رہ از مینکل ⑩
مِلَّتْہا کِرا مُونہ،

ما د زودی اونا رہ

یگجای جَم مُونم.

اوخته اونا دَ زیرِ بارِ ظلمِ پادشاهِ
قوی

خَم شده مورِه.

وختی اِفرایم قُربانگاه های کلو (۱۱)
بلدِه تقدیمِ کدوِنِ قُربانی گناه جور
کد،

امو قُربانگاه باعث شد که
اونا گناه کُنه.

اگرچه ما بلدِه ازوا چیزای کلو از (۱۲)

شَرِيعَتِ خُو نُوشتِه كُدُم،

ليكن اونا امو نوشته‌ها ره

رقم يگ چيزِ عجيب-

و-غريب حساب كد.

اگرچه اونا قربانی‌های مَورِدِ پَسَنَد

۱۳

مَرِه تَقْدِيمِ مُونِه

و گوشت شی ره مُوخوره،

ليكن ما اونا ره قَبُول

نَمُونُم.

اينه، ما شَرَاَرَتِ ازوا ره دَ يادِ خُو

میرم

و اونا ره بخاطرِ گناه‌های

ازوا جزا میدیم

و اونا پس دَ مصر موره.

اسرائیل خالقِ خوره پُرمُشت کده (۱۳)

و قصرها آباد کده؛

یهودا ام شارای دیوالدارِ گلو جور

کده،

لیکن ما یگ آتش ره دَ بله

شارای شی ریبی مُونم

و او قلعه‌های مُستحکم شی

ره قُورت مُونه. ”

جَزایِ إِسْرَائِیل

۹ ① آیِ إِسْرَائِیل، خوشحالی

نَکُو

و رِقْمِ دِیْگِه مِلَّتْها پُر از

خوشی نَبَش.

چُون تُو فاحِشه‌گری کده از خُدای

خُو دُور شُدے .

تُو مُزِدِ فَاِحْشَه گری ره دَ

هر خرْموجای خوش

دَری .

خرْموجای ها و چرخُشت های

②

انگُور دِیگه دَزوا خوراک نَمیدیه

و شِیره انگُور دَ رُوی ازوا

خُشک شُدے .

اُونا دَ سرزمینِ خُداوند باقی

③

نَمُومَنه ،

بَلَكِه اِفْرَايِمِ پَس دَ مِصْر

موره

و دَ اَشُورِ خُورَاكِ نَپَاكِ

مُوخُورِه.

اُونَا هَدِيه‌هَایِ وُچِي کَدَنِي شَرَابِ (۴)

اَنگُورِ دَ خُداوندِ شِيو نَمُونِه

و قُرْبَانِي‌هَایِ ازِوا اُورِه

خُوش نَمُوکُنِه.

قُرْبَانِي‌هَایِ ازِوا رِقْمِ نَانِ مَاتِمِ گِیرَا

اَسْتِه

و هر کسی که ازوا بُخوره
نَجَسِ مُوشِه،

چُونِ نَانِ ازوا بَلَدِه رِفْعِ گُشَنگی
ازوا اَسْتِه

و دَ خَانِه خُداوند اُورده
نَمُوشِه.

پس شُمُو دَ روزای جشن‌های ۵
تعیین شده

و دَ روزای عیدهای
خُداوند چیز کار

مُونِيد؟

⑥ چُونِ حَتَّىٰ اِگَه اُونَا از نَابُودِي دُوتَا
كُنَه،

مَرْدُمِ مِصْرِ اُونَا رَه جَم
مُونَه

و دَ مِمْفِيسِ اُونَا رَه دَفْنِ
مُوكُنَه.

خزانه های باآرزشِ نُقْرَه ازوا رَه
بُوْطَه‌های سوزَنَكِ مُوپوشَنَه

و دَ خِيمَه‌های ازوا که یگ

وخت زندگی مُوكد
بُوته‌های خار بُر
مُوشه.

روزای حساب-و-كِتاب آمده (۷)

و روزای جَزَا رَسیده؛

إسرائیل ای ره بَدَنه!

نَبی لَوڈَه كُفته شد

و مردِ صَاحِبِ رُوح،

دیونه،

فقط بخاطرِ شرارتِ غدر تو

و کینه گلوی تو.

نَبی از طرفِ خُدای مه دَ اِفرایم ^۸
پیره‌دار آسته،

ولے دامِ شِکارچی دَ تمامِ
راه‌های شی وجود
دَره،

حتی دَ خانِه خُدای شی قد
ازو دُشمنی مُوشه.

اونا رقمِ روزای که مردُم دَ جِبعه ^۹

فاسِد بُود

دَ فِسادِ غَرَقِ اَسْتَه؛

اَوْ شَرارَتِ اَزوا رَه دَ يادِ خُو ميره

و اونا رَه بخاطرِ گُناه هَای

ازوا جَزا مِیدیه.

”ما اِسْرائیل رَه که پَیدا کُدم“ ⑩

رَقْمِ اِنگُورهای بُود که دَ

بِیابو اَسْتَه.

ما بابَه کَلونای شُمورَه که دِیدُم

رقمِ انجیرِ نورسیدہ بُود
کہ شروعِ فصلِ شی
آستہ.

لیکن اونا د پیش بُتِ بعل-فغور
رفت

و خودون رہ بلدہ یگ چیز
شرم آور وقف کد

و اونا رقمِ معشوقہ خو
نفرت انگیز شد.

شان-و-شوکتِ افرایم رقمِ یگ (۱۱)

مُرغَك پَرَواز مُونَه؛

از زَبَدو، شِكامتو شُدو و

نُطفَه دَ رَحِمِ قَرار

گِرِفَتو گِپ-و-گُفَت

نَمُوشَه.

⑫ حتیٰ اگَه اُونَا بچِکِیچَا رَه کُتَه
کُنَه،

ما اُونَا رَه بے اَوْلادِ مُونُم،

دَ اندازَه کَه یِگِ نَفَر

اِم نَمَنَه.

واقعاً، وای دَ حالِ ازوا

غیتیکه ازوا دُور شُنم!

۱۳) اِفرایم ره وختیکه دیدم

رقمِ نِهالِ خُرما دَ زمینِ

خُوب شَنده شُدَد،

لیکن آلی اِفرایم باید بچکیچای

خُوره بُرو اُورده

دَ دِسْتِ قاتِلِ بَدیه.

۱۴) آی خُداوند، دَزوا بَدی؛

دزوا چى میدى؟

دزوا رَحْمى بَدى كه نُقْصان مُونه

و پستونای خُشک-و-

بے شير.

”تمامِ شَرارتِ ازوا از جِلجال (۱۵)

شُرُوع شُد؛

امزُو خاطر ما دَ اُونجى

ازوا بَدبُر شُدْم.

پس ما بخاطرِ شَرارتِ اعمالِ ازوا

أونا ره از خانِه خُو هِي
مُونِم.

ما أونا ره دِيگه دوست نَمِيدَنِم؛

پِگِ حُکمرانای ازوا
سرکش آسته.

١٦) اِفرایم زده شُدِه،

رِبِشِه ازوا خُشک شُدِه

و أونا ثَمَر نَمِيدِيه.

حتی اگه أونا بَزِيه،

ما اولادِ دوست-دشتنی

رَحِمِ ازوا ره

مُوكُشُم. ”

①۷ خُدای مه اونا ره از حُضُور خُو

هَی مُونه،

چراکه اونا از آیدِ ازو نَشُد؛

و اونا دَ مینکلِ مِلَّتِ ها

سرگردو مُوشه.

① اسرائیل یگ تاکِ پُرثمر

بُود

که میوه پَریمو میدد.

هر چِیقَس که میوه شی کَلو شُد،

امُوقَس قُربانگاه‌های کَلو

آباد کد؛

هر اندازه که زمین شی خُوب

شُد،

دَ امزُو اندازه ستُون‌های

پَرستِشی پُر زَرَق-و-

بَرَق جور کد.

دِلِ ازوا پُر از حِیلَه-و-مَکَر آسته؛

②

آلی اونا باید جزای گناه
خوره بنگره.

خداوند قربانگاه‌های ازوا ره
خراب مونه

و ستون‌های پرستشی ازوا
ره تکه-و-پرچه
موکنه.

چون فعلاً اونا موگیه: ③

”مو هیچ پادشاه ندری،

چراکه از خداوند ترس نموخوری؛

راستی، پادشاه بَلَدِه مو
چیز کار مِیْتَنه؟

۴ اونا توره‌های بے فایده مُوگیه

و قسَم‌های دروغ خورده

عهدها بسته مُونه؛

امزی خاطر دادخاهی رقمِ

عَلَف‌های زاردار

دَ خط‌های زمینِ قُلْبِه شُدِه

سر میزنه.

باشنده‌های سامره ترس دره ۵

که د بُتِ گوسله بیت-آون
ضرر نرسه.

ولے وختی مییه که قوم شی بلده
ازو ماتم میگیره

و پیشوایونِ بُت-پرست
شی بخاطرِ ازو ناله
مونه،

بخاطرِ شان-و-شوکت شی
که ازو دور شده.

⑥ اُمُو بُت دَ آشُور دَ عِنْوَانِ تُحْفَه

بلده پادشاهِ بزرگ برده
مُوشه.

إفرايم شرمنده مُوشه

و اسرائیل از مشوره بُت
خو رسوا مُوشه.

⑦ پادشاهِ سامره

رقمِ قفِ سرِ آو نابود
مُوشه.

جای‌های بلندِ آون، جای‌های گُناه ⑧

اسرائیل

خرابِ مُوشه.

دَ قُربانگاه‌های ازوا

خار و خاشه مُورویه.

اوخته اونا دَ کوه‌ها مُوگیه، ”مو

ره بپوشنید!“

و دَ تپه‌ها مُوگیه، ”دَ بله

مو کوچ کُنید!“

⑨ ”آی اسرائیل، تُو از روزای جِبعه
گناه کده رِبی اَسْتی؛

تُو دَ اُمونجی مَندے .

آیا اُمو شَریرو دَ جِبعه
گِرِفْتارِ جَنگِ نَمُوشه؟

⑩ ما هر وختیکه بِخایم اونا ره
اِصلاح مُونم؛

مِلَّتْ هَا دَ خِلَافِ اَزوا
یَگجای مُوشه

تا اونا ره بخاطرِ دُو گُناه

ازوا بسته کده بُره.

۱۱) اِفرایم یگ گوسلِه تَربیه شُده بُود

که خرمو کُفتو ره خوش
دَشت،

ولے افسوس مه اَمَد که دَ گردونِ
نُوریند شی یوغ بیلم؛

لیکن آلی باعث مُوشم که
دَ گردونِ اِفرایم یوغ
سوار شُنه؛

یهودا باید قلبه کُنه

و يعقوب باید قلوبهای
زمی ره بَلَدِه خُو نَرَم
کُنه.

بَلَدِه خُو عدالت کِشت کَنید ①۲

و رَحمت-و-مُحَبَت دِرَو
کَنید؛

و زمینِ ناقلِبِه شُدِه ره بَلَدِه خُو نَرَم
کَنید،

چُون اینمی وخت شی
اَسْتِه که خُداوند ره

طلب کنید

تا او بییه و دَ بِلَه شُمو
عدالت بُبارنه.

شُمو شرارت کِشت کده ۱۳

بے انصافی دِرو کدِید

و ثمرِ دروغ ره خوردِید.

ازی که شُمو دَ تدبیرِ خودون خُو

و دَ تعدادِ گلوی مردای

جنگی خُو اعتماد

کدِید،

غوغای جنگ دَ خِلافِ قومِ شُمو (۱۳)
باله مُوشه

و تمامِ قلعه‌های شُمو
خرابِ مُوشه،

امُو رقم که شلمان بیّت-أرییل ره
دَ روزِ جنگِ خرابِ کد

و آبه‌گو قد بچکیچای خُو
تِکه-و-پرچه شُد.

بیّت-ئیل باعِثِ شُد که شُمو (۱۵)

مُرْتَكِبِ شَرَارَتِ كُتْهِ شُنَيْدِ،

پس دَ دَمِ رُوزِ وَاز شُدُو تَاجِ-و-

تَختِ پادشاهِ إِسْرَائِيلِ

کاملاً از بَيْنِ موره.

مُحَبَّتِ خُدا بِلَدِه إِسْرَائِيلِ

۱۱ ① ”وَخَتِيكَه إِسْرَائِيلِ

بَچْكِچَه بُود، ما أُو رَه رَقْمِ

باچَه خُو دوست دَشْتُم

و باچَه خُو رَه از مِصرِ

کُوی کُدَم.

هر قدر کَلوتر اونا ره سُون خُو ②
کُوی کُدُم،

امو قدر کَلوتر اونا از مه
دُور رفت.

اونا بَلده بُت‌های بَعَل قُربانی
تقدیم کد

و بَلده بُت‌های تراش شده
بُخورِ خوشبُوی دُود
کد.

ولے ما بُودُم که دَ اِفرایم راه رفتو ③

ره یاد دَدُم

و اُو ره دَ بِلَه بازوهای خُو
باله کدُم،

لیکن اونا نَفامید که ما
اونا ره غَمخوری
کدُم؛

ما اونا ره قد ریسپونای مِهربانی ۴
انسان

و بِندهای مُحَبَت سُون خُو
کَش کدُم؛

ما دَزُوا رِقْمِ كَسَاي بُوْدُمْ

که یُوغِ رِه از گردونِ ازوا
باله مُونِه

و خَم شُدِه دَزُوا خوراک
میدیه.

⑤ اُونَا دَ سِرْزَمِیْنِ مِصرِ پَسِ نَمورِه،

ولِ پادشاهِ آشورِ پادشاهِ
ازوا موشه،

چراکه اُونَا از پَسِ اَمَدو
سُونِ ازمِه اِنکارِ کد.

شمشیر دَ شارای ازوا هُجُوم میره ⑥

و پُشت بَندهای درگه های

شارای ازوا ره میده

مُونه

و اونا نقشه‌های ازوا ره

باطِل مُونه.

قوم مه تصمیم گِرِفته که از مه ⑦

رُوی بَگردَنه.

اگرچه اونا ره سُون خُدای

مُتعال کُوی مُونه،

لیکن از پگِ ازوایگ

شی ام باله نموشه که

بییه.

آی افرایم، چطور توره از دست

بَدیم؟

آی اسرائیل، چطور توره

تسلیم کنم؟

چطور میتنم قد از تو رقم آدمه

رفتار کنم؟

چطور میتنم که توره رقم

صَبَوِّئِم جَوْر كُنْم؟

دِل مِه دَ دَرُون مِه مِیْتِپِه

و تَمَامِ آرَامِش مَرِه آتِش
گِرِفْتِه.

ما قَارِ شَدِید خُو رِه نَمِیرُم ⑨

و اِفْرَایِم رِه بَسْم تَبَاه
نَمُونُم،

چُون مَاه خُدا اَسْتُم، نَه اِنْسَان،

خُداي مُقَدَّس دَ مِیْنِکَل

شُمُو؛

و ما قد غَضَبَ خُو نَمِيْم.

⑩ اونا از پُشتِ خُداوند موره

و اُو رِقْمِ شيرِ غُرِ مِيَزَنَه؛

وختِيكه اُو غُرِ مِيَزَنَه،

بچكِيچايِ شِي از طرفِ

غَرَبِ لَرزِيده مِيِه.

⑪ اونا رِقْمِ مُرْغَكُو از مِصر

و رقمِ کَوترا از سرزمین
آشور لرزیده مییه.

ما اونا ره دَ خانه های ازوا جای-
د-جای مُونم. ”

ای ره خُداوند مُوگیه.

گُناهِ قوم

۱۲) اِفرایم مَره قد دروغها محاصِره

کده

و خانوارِ اسرائیل قد حيله-و-

مَکَر؛

لِیکن یَهُودا هنوز قد خُدا قدم میزنه،

قد خُدای مُقَدَّس که وفادار

آسته.

۱۲ ① اِفرایم از پسِ باد خیز

مُونه

و تمامِ روز بادِ شرقی ره

دُمبال مُوکنه؛

اونا دروغ و ظلم ره کلو

مُونه؛

قد آشور عهد بسته مُونه

و روغو دَ مصر رَبی مُونه

تا دَ پُشتیوانی ازوا

بیه.

خداوند دَ خِلافِ یهُودا ام ادعا

②

دَره؛

أو یعقوب ره مُطابقِ

راههای شی دَ سزای

شی میرسنه،

آرے، او ره دَ مُطابقِ

اعمال شی جزا

میدیه.

③ اُو دَ رَحْمِ آبه خُو از بوری برار
خُو گِرِفَت

و دَ حینِ جوانی خُو قد
خُدا کَش-و-گِیر کد.

④ اُو قد ملایکه کَش-و-گِیر کد و
زور شُد،

اُو چخرا کده دَ پیش
ملایکه عُدْر-و-زاری

کد که اُره برکت

بَدیه؛

خُدا دَ بَیت-ئیل دَزو ظاهِر شُد

و دَ اُمونجی قد ازو توره

گُفت،

خُداوند، خُدای لَشکرها ⑤

که دَ نامِ خُداوند یاد

مُوشه.

آلی تُو پس سُون خُدای خُو بیه، ⑥

رَحْمَت و اِنصاف ره دَ

جای بَیر

و دایم دَ اُمیدِ خُدای خُو

بَش.

⑦ اِفرایم رِقْمِ سَوداگرای اَسْتِه که دَ

دِست شی ترازوی غَلَط اَسْتِه

و ظُلم کدو خوش شی

مییه؛

⑧ اُو مُوگیه: ”ما غَدْر دَوْلَتَمَند

اَسْتُم،

ما صاحبِ مال-و-دَوْلَت
شُدیم.

دَ تمامِ مال-و-دَوْلَتی که حاصل
کدیم،

هیچ خطای دَز مه پیدا
نَمُوشه که گُناه
بَشه.

⑨ ”ما خُداوند، خُدای تُو اَسْتُم

که تُو ره از سرزمینِ مِصر
بُرو اُورْدُم؛

ما توره بسم رقم روزای که د

چار دور جایگاه مقدس بود-و-

باش دشتی

د خیمه‌ها جای-د-جای

مونم.

⑩ ما قد انبیا توره گفتم

و ما رویاها ره گلو کدم

و از طریق انبیا مثلها

گفتم.

⑪ د جلعاد شرارت آسته،

يَقِيناً أُونَا كِرِفْتَارِ چِرَايِ
بَاطِلِ شُدِه؛

دَ جَلْجَالِ أُونَا نَرْگَاوَهَا رِه قُرْبَانِي
مُونِه

و قُرْبَانْگَاهَايِ اَزْوَا رَقْمِ
كُوڈْهَائِ سَنَگِ

دَ بِلِه زَمِينَايِ قُلْبِه شُدِه
وَجُودِ دَرِه.

يَعْقُوبُ دَ سِرْزَمِينِ اِرَامِ دُوتَا كَد، ۱۲

دَ اُونَجِي اِسْرَائِيلِ بَخَاطِرِ

خاتو خدمت کد

و بخاطرِ خاتو چوپونی
کد.

خداوند دَ وسیله یگ پیغمبر

اسرائیل ره از مصر بُرو اُورد

۱۳

و دَ وسیله یگ پیغمبر ازو

حفاظت شد.

افرایم خداوند ره سخت غَضَبناک

کده،

۱۴

پس خداوند گناهِ خونریزی ازو

ره دَ بَلِه شى ميره

و بخاطرِ تحقير-و-توهين شى

سزای شى ره میدیه.

قار-و-غَضَبِ خُدا دَ بَلِه إِسْرَائِيل

۱۳ ① وختیکه افرایم توره

گُفت، مردُم میلرزید؛

أو دَ إِسْرَائِيل جایگاهِ بلند

دَشت؛

لیکن بخاطرِ پَرستشِ بَعَل

گناهکار شد و مُرد.

آلی اونا گناه کده ریی یه ②

و از نُقره خُو بُت‌های

ریختنده شده بَلدِه خُو

جور مُونه،

بُت‌های که مُطابقِ فِکرِ خودونِ

ازوا جور مُوشه

و پگ شی کارِ صَنعت‌گرا

آسته.

اونا مُوگیه: ”بَلدِه امزی گوسله

ها قُرْبانی کنید

و امیا ره ماخ کنید.

③ امزی خاطر اونا رقمِ غُبَارِ صُبح
آسته

رقمِ شبنمی که دَ زودی از
بَینِ موره،

رقمِ کاهی که از
خرموجای تیت مُوشه

و رقمِ دودی که از روزنه
بُر مُوشه.

④ ”لیکن ما خُداوند، خُدای تُو
اَسْتُم

که تُو ره از سرزمینِ مِصر
بُرُو اُورْدُم؛

بغیر از مه نَباید خُدای دِیگه ره
بِنَخشی

و سِوای ازمه دِیگه نِجات
دِهِنده نِیسته.

⑤ ما بُوْدُم که تُو ره دَ بیابو،

دَ زمینِ خُشک غَمخوری

کدم.

⑥ وختیکه اونا ره چَرَندُم، سیر شُد؛

و غَیتیکه اونا سیر شُد،

دِلِ ازوا مغرور شُد؛

و امزی خاطر اونا مَره

پُرُمشت کد.

⑦ پس دَ خِلافِ ازوا رقمِ شیر موشم

و رقمِ پلنگِ دَ سرِ راهِ دَ

کمین میشینم

⑧ و رِقْمِ خِرْسِي كِه چُوچه‌های شی
بُرده شُدِه بَشِه، دَ بِلِه ازوا حَمَلِه
مُونُم

و پَرده دِلِ ازوا ره پاره
مُوكْنُم؛

ما دَ اُونجی رِقْمِ شیر اُونا ره
قُورت مُونُم

و رِقْمِ حَيوانِ وَحْشِي اُونا
ره تِكِه-و-پَرچه
مُوكْنُم.

۹) آی اسرائیل، تُو نابُود مُوشی،

چراکه تُو دَ ضِدِ ازمه، دَ

ضِدِ مَدَدگار خُو

اَسْتی.

۱۰) آلی پادشاهِ تُو کُجا یِه که تُو ره دَ

تمامِ شارای تُو نِجاتِ بَدیه،

و حُکمرانای تُو،

که تُو دَ باره ازوا کُفتی،

'دَ ز مه پادشاه و حُکمرانا

بَدی؟'

①۱ ما دَ وختِ قارِ خُو دَز تُو پادشاه
دَدُم

و دَ غَيْتِ غَضَبِ خُو اُو ره
گِرِفْتُم.

①۲ شرارتِ اِفرایمِ جَم شده

و گُناهِ شیِ ذَخیره شده.

①۳ دَردها رِقْمِ دَردهایِ خاتُونی که

مِیزیه دَ بِلِه اَزو مییه،

لیکن اُو دَ وختِ مُناسِب

خود ره دَ جای بُر شُدونِ نِلغِه‌گو
نَمیرِ سَنه،

چُون اُو یِگِ باچِه نادو
اَسْتِه.

آیا اونا ره از چنگِ عالمِ مُرده‌ها (۱۳)
باز خریدِ کُنم؟

آیا اونا ره از مَرگِ نِجات
بِدیْم؟

ای مَرگ، بَلاهای تُو کُجا اَسْتِه؟

ای عالمِ مُرده‌ها، تباھی تُو

کُجایِہ؟

دِلسوزی-و-مہربانی از
چیمای مه تاشہ سُده.

اگرچہ اُو دَ مینکلِ نِزار تازہ ۱۵
اُستہ،

لیکن بادِ شَرقی مییہ،

یگ باد از طرفِ خُداوند

از بیابو بالہ مُوشہ

و مَنبعِ اُو ازو رہ خُشکَلجی مُونہ

و چشْمِه ازو خُشک
مُوشه.

آرے، خزانہ‌های تمام
چیزای قِیمتی ازو
غارَت مُوشه.

①۶ سامرِه سَزای گُناهِ خُو ره مینگرِه،

چراکه اُو دَ ضِدِ خُدای خُو
شورِش کده؛

اُونا دَ وَسِیلَه شمشیرِ کُشته شُدِه
موفته،

نِلْغَهْ گونِ ازوا لَغَه-مالِ موشه

و گوره خاتونوی شکامتوی

ازوا پاره موشه.

دَعْوَتِ دَ تَوْبَه

۱۴ ① آی اسرائیل پس سُون

خُدای خُو بیه،

چُون تُو بخاطرِ گُناهِ خُو

لِخَشیدِے.

توره‌ها ره قد خُو گِرِفْتَه پس سُون ②

خُداوند بید

و دَزُو بُگید:

”تمامِ گناه های مو ره بَبخش

و عَذر مو ره از رُوی

لُطف قَبول کُو

و مو ثَمَرِ لَبای خُو ره

تَقَدیم مُونی.

آشور نَمیتنه مو ره نِجات بَدیه (۳)

و مو دَ بِلِه اَسپها سوار

نَمُوشی که خود ره

نِجاتِ بَدی؛

مو چیزای ره که کارِ دِستای مو

آسته،

دیگه نَموگی، 'خُدای

مو.'

چُون یَتیما تنها از تُو

رَحمتِ نَصیب

مُوشه."

خُداوند مُوگیه: "ما سرکشی ازوا (۴)

رِه إِصْلَاحِ مُؤْنِمٌ

و اُونَا رِه بے اِنْتِهَا دُوسْت
مِیْدَنُم،

چُون قَا ر مِه اَز بِلِه اَز وَا
دُور شُدِه.

⑤ مَا بَلَدِه اِسْرَائِیْل رِقْمِ شَبْنِم مُوشُم

و اُو رِقْمِ کُلِّ سَوْسَن کُلِّ
مُوکْنِه

و رِقْمِ سَرِّو لِبْنَانِ
رِیْشِه هَا ی خُو رِه

مُودَوْنَه.

⑥ شاخچه‌های شی تیت مُوشه،

نُوربندی شی رقمِ درختِ
زیتون

و خوشبویی شی رقمِ سَرَوِ
لبنان مُوشه.

⑦ مردم بسم دَ تَی سایه ازو زندگی
مُونه،

و رقمِ سابقِ گندمِ کِشت
مُوکُنه.

أونا رقمِ تاكِ انْگورِ گلِ مُونه

و آوازِه ازوا رقمِ شرابِ
لبنانِ پَخشِ مُوشِه.

① آئی اِفرایم، ما نَمیخایم که تُو
دیگِه قد بُتِها سر-و-کارِ دَشته
بَشی!

ما اَسْتُم که جوابِ میدیم
و نظرِ لُطفِ مُونم،

ما رقمِ دِرختِ صَنوبرِ تر-و-تازه
اَسْتُم؛

ثَمَرُ تُوْ اَز مَه دَ وِجُوْد
مِيِه. ”

٩ کی دانایی دَره؟ اُو مِیتنه امی
چیزا ره بُفامه؛

کی فامیدگی دَره؟ اُو مِیتنه دَ
امزیا پی بُفته؛

چُون راهای خُداوند راست اَسته

و آدمای عادِل دَزوا قَدَم
مِیزنه،

لیکن خطاکارا دَزوا مِیلخشه.